Petak, 25.05.2012.g.

Jučer sam dobio od jedne drage sestre u vjeri jedan e-mail. Ta draga

sestra u vjeri me uvijek sa svojim e-mailima učini radosnim. TOLIKO

ŽUDI ZA GOSPODINOM! Toliko, da se bojim da u tome svemu ne

izgori. No, ovo što joj se sada događa, i to ona hoće podijeliti i s

drugima, JEDNO JE PREKRASNO

SVJEDOČANSTVO U KOJEM SE MOŽEMO

PRONAĆI I SVI MI.

Zato dalje navodim njezin e-mail i dio mog odgovora.

Njezin e-mail:

"Dragi Ivane,

ne puštam te na miru ali voljela bi da pročitaš ovu moju malu

ispovijed...ili moju malu analizu svega doživljenog...unaprijed

oprosti što smetam.

BOG TE BLAGOSLOVIO!!!!

Prije upoznavanja s vjerom, prije pokušaja hodanja sa Isusom,

dok sam lutala, dok sam bježala od Boga i vjere...dok sam bila

SAMA...SAMA sam padala i dizala se ... gubila tlo pod nogama,

ali i pobjeđivala.. uspijevala...radovala se... imala sam i loš i

dobar i odličan dan...radila sam i loše, dobre i odlične

stvari...hranila sam se svojom snagom...trpjela svojom

slabošću...borila se svojim znanjem i svojom jačinom....nekad

lakše.. nekad teže...molila onako usput Boga...ali molila i sve

druge kad sam nešto trebala...

Uživala u svim svjetovnim ponudama ne mareći za

posljedice...voljela i gubila..bila voljena i ostavljala... tražila

stalno nove izazove...zarađivala puno.. trošila još više...bila

prijatelj ali i neprijatelj...

Danas kad sam tek ili već godinu dana na novom duhovnom

putu...kad sam „odabrana“ ili „sam odabrala“ Isusa i njegove

ponude.. njegove savjete...ja prolazim slijedeće;

- početak pun sumnji, pun nepovjerenja...puno prihvaćanja i

odbijanja u isto vrijeme...puno druženja i priče s mojim

duhovnikom /fra.../ puno postavljanja novih pravila i ciljeva u

mom životu.../ neki odmah padaju.. neki uspijevaju.../ puno

nevjere i malo vjere...

- u nekoj slijedećoj fazi počinjem konzumirati skoro sva vjerska

pravila: nedjeljna misa, svakodnevna molitva, s prijateljima

otvaram novu temu /do sada TABU/ o vjeri i Isusu...puno njih i

približim duhovnosti i vjerskom putu...ja i moju kćer obraćam na

taj put... stopiram dosta mojih grešnih navika, odustajem od

mnogih /do tada neizbježnih/ ovozemaljskih užitaka, počinje

moja oprezna radost na novom putu....

- odlazak na seminar fra Linića gdje doživljavam neku

neobjašnjivu radost, milinu...rasterećenje...mir...osjećaj da sam

na pravom- dobrom putu...i traje to...baš traje...sve više sam

žedna i gladna Boga...uključujem se i u moju župnu molitvenu

zajednicu (uključim ja još i par mojih prijatelja-znanaca i moju

kćer naravno pa ona svoje frendice...) redovito misa...redovito

molitve – čak i više...

- upijanje razne duhovne literature...lajkanje na duhovne

stranice /"duhovni dnevnik", „tebe tražim"...i sl.../ i odjednom

neka zbrka u glavi...nijemost i sljepoća...1000 novih

pitanja...1000 novih zašto, kako, gdje....

Dakle, evo me danas nakon svega što sam prošla / i u vjeri i u

nevjeri.../ nesigurnija i slabija nego ikad....i molim dar

sluha...dar shvaćanja...dar prihvaćanja...dar mira...

JER...pitam se...pitam GA...pitam vas....

- dok sam živjela bez vjere i Isusa, bila SAMA i bila u grijehu

logično je da sam padala...da sam se kažnjavala...da sam za

loše morala i biti loše...ali zašto onda danas kad sam bez (bar

onih svjesnih koje mogu kontrolirati ili opaziti) grijeha i kad

nisam SAMA ja imam padove i strahove.. boli i patnje...“dobra

sam“ a loše mi je...

- molim a ne čuje me....molim a ne znam što molim...molim a

pitam se zašto...jer ako je sve NJEGOVA VOLJA čemu onda ja

molim...ako ON sve zna što meni treba i kad...zašto ja molim

- česta usporedba odnosa / Bog – ja/ je na razini /roditelj –

dijete/..zar ne... i opet moje razmišljanje: nema dijete

povjerenje u roditelja zato što je on roditelj, već zato što ga je

taj roditelj dovoljno puta nahranio, dovoljno puta zagrlio,

utješio, zaštitio od bola pa mu može vjerovati i u onim

situacijama kad iz djetetu nerazumljivog razloga to ne naprave.

I sad pitam se ja zašto neki imaju dovoljno takvih iskustava a

neku ne....

- dakle, dok se nisam trudila ni bavila vjerom. Dok nisam čitala

„duhovne knjige“ , molila i bila vjernica- bila sam kriva i

grešna...sad kad čitam, dišem ..molim kriva sam jer ili krivo

molim ili molim svoju volju.. pa nije ON stroj za ispunjavanje

želja...ili previše analiziram, racionaliziram...

- ja bih željela, točnije ja sam mislila da ću ja moju vjeru s

radošću svjedočiti prijateljima i onima koji to nisu...ali nasuprot

tome oni primjećuju i komentiraju da sam manje zabavna, da

sam manje vesela... da sam više ozbiljna.. više tmurna...više

nezadovoljna...ja sam očekivala radost u rastu...ja sam

očekivala milost za žrtve...ja sam očekivala punoću u

molitvama...ja sam očekivala mir u nemirima...

- ja ne tražim ČUDA, ja ne tražim PUNO, ja MOLIM I

POSTIM....ja idem na mise i kad mi se ne da...ja ne

odustajem...ni kad mi se svaki dio moga organizma i moje duše

osjeća paralizirano...ja i dalje tražim i SRCE OD MESA...LJUBAV

I OPRAŠTANJE...

- i da BOJIM se...koliko sam jaka...koliko mogu...i mogu

li...ostati s Bogom i uz Boga kad šuti, kad uporno odbija...kad ga

nema...kad ne mogu razumjeti NJEGOVU VOLJU u mojoj

nevolji....kad sam dijete koje treba utjehu a nigdje TATE...kad

sam dijete koje treba ohrabrenje a TATA ništa...kad sam dijete

koje treba zagrljaj a TATE nema...kad sam dijete koje se

plaši...a TATA šuti...

ISUSE moj što mi je činiti...kako dalje...ako si me „odabrao“

nemoj me bacati.. ako sam te „odabrala“ neću te prestati

gnjaviti...tražiti..."

Prekrasno svjedočanstvo života i

traženja Gospodina u svojem

životu! I borba sa zlim koji ju

od toga želi odvući jer je

jedan dio njezinog života već

bila njegova.

U svojem e-mailu podijelio sam s njoj i par svoji misli, kao brat sestri u vjeri.

Evo i dio mojeg e-maila:

"POZDRAV I BOŽJI BLAGOSLOV DRAGA SESTRO VJERI, TEBI I

TVOJIMA.

OVO "NE PUŠTAM TE NA MIRU" I "OPROSTI ŠTO TI SMETAM"

IZBACI IZ SVOGA RIJEČNIKA KADA SE MISLIŠ MENI JAVITI. JA

OSJEĆAM OGROMNU RADOST I ISPUNJENJE KADA MOGU S

NEKIM RAZGOVARATI O GOSPODINU I TOME ŠTO ON ČINI U

NAŠIM ŽIVOTIMA.

I OVAJ TVOJ E-MAIL JE JOŠ JEDAN DOKAZ, A MENI IH VIŠE

NE TREBA, DA ON POSTOJI, DA JE SVE OSMISLIO ZA SVE NAS

I DA NAS VOLI I HOĆE VJEČNO KOD SEBE.

NO, I MI TU MORAMO SVOJE UČINITI.

OVAJ TVOJ E-MAIL JE PREKRASNO SVJEDOČANSTVO.

STVARA SE IZVOR IZ KOJE ĆE POTEĆI RIJEKE ŽIVE VODE. ŠTO

I KAKO GOSPODIN ĆE TI DATI SPOZNATI, ZATO SE NE MORAŠ

BRINUTI. SAMO NASTAVI TAKO. ČINI ŠTO MOŽEŠ I KAKO U

KOJEM TRENUTKU MISLIŠ DA MOŽEŠ.

ISTINA, SADA SAM SE PRISJETIO JEDNE TVOJE REČENICE,

TADA SAM BIO ŽALOSTAN, DA NE ZNAŠ DA LI ĆEŠ IĆI NA

JEDNO BRDO, KADA JE BIO KRIŽNI PUT, JER ČESTO PADA

KIŠA I LOŠE JE VRIJEME.

PA UPRAVO SU TO TE KUŠNJE! LOŠE VRIJEME. A KADA SE

TOME OTHRVAŠ VIDJET ĆEŠ I DOŽIVJETI PREKRASNE DUHOVNE

TRENUTKE.

JEDAN OD MOJ NAJSNAŽNIJIH OSJEĆAJA DA ME GOSPODIN

VOLI JE BIO KADA SAM BIO NA MARIJI BISTRICI I ŽELIO BAR

DIO KRIŽNOG PUTA PROĆI KLEČEĆI DA BI TIME ZAHVALIO

GOSPODINU ZA SVE LIJEPO ŠTO MI JE ČINIO I ZA POKORU ZA

MOJE GRIJEHE.

I KADA SAM KLEKNUO NA POČETAK KRIŽNOG PUTA DA

KRENEM, JEDNOSTAVNO NISAM MOGAO NAPRAVITI NI

CENTIMETRA. I TADA SAM SHVATIO DA SU MOJI GRIJESI KAO

BRDO KALVARIJE PO KOJEM SE IDE NA KRIŽNI PUT. JA SAM

POČEO PLAKATI I PLAKATI. JER SAM OSJETIO DA MI JE TIM

MISLIMA ON POKAZAO KOLIKO ME BESKRAJNO VOLI.

A POČELA JE I KIŠA. JA KLEČIM I PLAČEM, KIŠA PADA PO

MENI, A LJUDI OKO MENE PROLAZE IDUĆI NA KRIŽNI PUT.

TKO ZNA ŠTO SU MISLILI, KAKO JE TEŠKO TOM ČOVJEKU. A

JA SAMO DA NISAM POLETIO. I ONDA SAM SE NAKON 15-TAK

MINUTA DIGAO I KRENUO S DRUGIMA NA KRIŽNI PUT. KIŠA JE

LIJEVALA A JA NISAM IMAO KIŠOBRANA. MA KOJI KIŠOBRAN!

TOLIKO SAM TOGA HTIO ISPRATI S TOM BOŽJOM KIŠOM!

TOLIKO SAM BIO SRETAN ŠTO JE ON BIO SA MNOM! ON

TAMO NA KRIŽU I MUKAMA I JA OVDJE NA KIŠI! NEMJERLJIVE

RAZLIKE!

I PRIŠLA MI JE JEDNA ŽENA DA IDEM S NJOM POD

KIŠOBRANOM. NO, JA SAM JOJ SE SAMO NASMIJAO I ODBIO.

MISLIM DA JOJ JE BILO SVE JASNO KADA JE VIDJELA MOJE

OČI I OSMJEH.

KAO ODGOVOR NA TVOJ E-MAIL ISPRIČAT ĆU TI ŠTO SAM

NEKI DAN RAZGOVARAO S JEDNOM SVOJOM DRAGOM SESTROM

U VJERI. I ONA MI JE DALA I DAJE "DUHOVNE HRANE" U

MOM DUHOVNOM RASTU. HODAMO NA DEVETNICU DUHU

SVETOMU, SVAKI DAN, U JEDNU CRKVICU UDALJENU 5-6

KILOMETARA OD NAŠEG MJESTA. A TAMO DRAGI NAŠI

SVEČENICI, ŽUPNIK I KAPELAN, ODRŽAVAJU MISNA SLAVLJA I

IMAJU NADAHNUTE PROPOVIJEDI. I DOSTA OVIH DANA

GOVORE O TOME DA NE SMIJEMO SAMO DONOSITI DOBRE

ODLUKE NEGO IH I PROVODITI U DJELO. DA JE JEDAN

TEOLOŠKI PISAC NAPISAO DA JE PUT U PAKAO POPLOČAN

DOBRIM ODLUKAMA. SAMO DOBRE ODLUKE BEZ DOBRIH DJELA

KOJIMA IH PROVODIMO NE ZNAČE NIŠTA. I DA PRESTANEMO

ŽIVJETI U GRIJEHU, DA SE OTVORIMO DUHU SVETOMU KOJI

ĆE NAS U TOME VODITI.

A ONA TI ŽIVI U GRIJEHU. RASTAVILA SE OD PRVOG MUŽA, I

VEĆ 20 GODINA ŽIVI S DRUGIM KOJI JOJ JE JAKO DOBAR.

MISLIM DA JU GOSPODIN JAKO VOLI A POSEBNO DJEVICA

MARIJA KOJOJ SE JAKO UTJEČE JER TAKVA KAKVA JE, U

GRIJEHU, NE MOŽE PRIMATI GOSPODINA.

I KAŽE ONA MENI DA JE SLUŠALA ONA U ZADNJA DVA DANA

PROPOVIJEDI I DA JE POSTALA JAKO ŽALOSNA. BAŠ ONO U

SRCU. JER JE SHVATILA DA ZA NJU NEMA SPASA. DA ONA

NIJE U ONIM ODABRANIMA. JER SVJESNO ŽIVI U GRIJEHU.

I TAKO JE JADNA RASTRGANA.

I KAŽE MI DA ZNA ŠTO MORA NAPRAVITI.

JA SAM JOJ REKAO DA TO MOŽDA SADA NJOJ TAKO I

IZGLEDA, NAKON TOGA ŠTO SU SVEČENICI KAZALI. NO, SAMO

AKO ĆE ODMAH SUTRA DOĆI KRAJ SVIJETA I GOSPODNJI SUD.

ALI OVAKO, JA SAM SIGURAN DA ĆE ONA KAD-TAD U

ŽIVOTU DOBITI PRILIKU DA SVE TO ISKRENO ISPOVIJEDI I

DOBI OPROST.

KAD-TAD, JER JE TAKVA KAKVA JE SIGURNO U GOSPODINOVIM

PLANOVIMA.

REKAO SAM JOJ DA MI NE ZNAMO KAKAV JE PUT GOSPODIN

NAMIJENIO ZA NAS. TO SAMO ON ZNA.

I DA LI SMO ODABRANI, TO SAMO GOSPODIN ZNA.

POVIJEST NAM GOVORI O TOME DA SU SE MNOGI OKORJELI

NEVJERNICI, PO NAŠIM LJUDSKIM MJERILIMA OSUĐENI NA

PROPAST, OBRATILI I SPASILI. POGLEDAJ SVETOG PAVLA.

PROGONITELJA I UBICU KRŠĆANA.

I ZATO MI MOŽEMO ČINITI SAMO ONO ŠTO MOŽEMO, ONAKVI

KAKVI SMO. I TO JE VRLO BITNO, TAKVI KAKVI SMO. JER JA

BIH NA NJEZINOM MJESTU U DATOJ SITUACIJI UČINIO NEŠTO

DRUGO. ONA MOŽE SAMO ONO ŠTO ONA MOŽE. JER TAKO

VRŠI BOŽJU VOLJU ZA SEBE. JER ZNA GOSPODIN ŠTO MOŽE A

ŠTO NE.

PA ON JU JE STVORIO!

JEDINO SAM JOJ REKAO DA NE SMIJE GLUMITI I RADITI

NEŠTO NA SILU. AKO TO RADI ONDA NEKA ODMAH STANE.

TO NIJE PO GOSPODINOVOJ VOLJI, TO JE ŽIVOT U LAŽI. JER

AKO ONA NE ŽELI ŽIVJETI S TIM ČOVJEKOM, AKO GLUMI TAJ

ODNOS. ONDA NEKA STANE. I OSTAVI GA. ALI AKO SVE ČINI

ISKRENO I ISTINITO U TOM ODNOSU ONDA ČINI ONO ŠTO

MOŽE.

I NEKA SE PREPUSTI BOŽJOJ MILOSTI.

ALI, HODANJE NA MISE, MOLITVE, HODOČAŠĆA, ŽIVOT U

ISTINI, SLUŽENJE DRUGIMA, TO SVE MOŽE I GOSPODIN OD

NJE TO I OČEKUJE.

TAKO JE I U MOJEM ŽIVOTU I U ŽIVOTIMA SVIH NAS.

BAŠ SAM PREKJUČER, KADA SAM IŠAO NA DEVETNICU, ONAKO

PUN DUHA SVETOGA DA SAM MOGAO LEBDJETI, RAZMIŠLJAO O

TOME ZAŠTO ME GOSPODIN TAKO VOLI A JA ZA NJEGA ČINIM

TAKO MALO.

DA ĆE MI VJEROJATNO DATI NEKE KUŠNJE DA MOGU

POSVJEDOČITI ZA NJEGA.

ONDA SAM SE SJETIO DA ME MAJKA SA 4 GODINE OSTAVILA

PRI SUSJEDU, UZELA SESTRU I OTIŠLA S NJOM U DRUGU

ZEMLJU RASTAJUĆI SE OD MOGA OCA, KOJEG NIJE BILO

DOMA, I OD MENE KOJEG JE OSTAVILA OCU. DA, TO IZGLEDA

SA STRANE, PO LJUDSKOM, TEŠKO. NO JA SE NE MOGU

SJETITI NI JEDNOG TRENUTKA DA SAM JA MRZIO SVOJU

MAJKU. A SVI OKO MENE SU ME GODINAMA NA TO

NAGOVARALI. NI ONDA NI DANAS JOJ TO NISAM ZAMJERIO

JER ME GOSPODIN OD TOGA SAČUVAO. ON NIJE DAO DA TAJ

ZLI OSJEĆAJ PROTIV MAJKE KOJA ME RODILA, UĐE U MENE. I

KAKVA JE TO ONDA BILA KUŠNJA.

A I ONA JE SIGURNO RADI TOGA STRAŠNO PATILA NO ŽIVOT

JU JE SILIO DA DONOSI ODLUKE TAKVE KAKVE JESU.

ILI ZATVOR. PA BIO SAM KRIV I TREBAO SAM U ZATVOR. A

ZATVOR MI JE ONDA POSTAO NAJLJEPŠI DIO ŽIVOTA, TO

VRIJEME PROVEDENO U NJEMU. JER JE GOSPODIN BI SA MNOM

I DAO MI DA RASTEM U NJEMU. PA KAKVA JE TO ONDA BILI

KUŠNJA!?

ILI SAD DVIJE GODINE BEZ POSLA I DRUŠTVENOG STATUSA.

PA GOSPODIN MI JE DAO TOLIKO LIJEPIH STVARI, DOGAĐAJA,

LJUDI DA IMAM OSJEĆAJ KAO DA LEBDIM. ILI KAKO KAŽE

MOJA SUPRUGA DA BI SE VEĆ JEDNOM MOGAO PRIZEMLJITI.

PA KAKVA JE TO ONDA KUŠNJA?

KOLIKO MI JE SAMO GOSPODIN DAO PREKRASNIH DUŠA NA

MOJ PUT. EVO, TEBE, DRAGA SESTRO U VJERI. PA ŠTO BI TO

MOGLO BITI VREDNIJE I ISPUNJENIJE KADA MI OVAKO

RAZGOVARAMO O GOSPODINU I ŠTO I KAKO DA MU BUDEMO

BLIŽI!?

JA ČEKAM NEKE KUŠNJE I "DUHOVNI MRAK". MOŽDA KOJI PUT I DOĐE. ALI JA TOLIKO ŽUDIM DA RASTEM U GOSPODINU DA GA NISAM NI OSJETIO, AKO JE UOPĆE I BIO.

JER UKOLIKO NEKAKO OSJEĆAMO DA GOSPODINA NEMA U NAŠIM ŽIVOTIMA, DA SE SAKRIO, ZNAJ DRAGA SESTRO U VJERI, DA JE ON TU ALI OD NAS OČEKUJE DA GA POTRAŽIMO.

DA GA TRAŽIMO U MIJENJANJU SEBE PREMA NJEMU, DA GA TRAŽIMO U LJUDIMA U POTREBI OKO SEBE KOJI TREBAJU MATERIJALNU I DUHOVNU POMOĆ, DA GA TRAŽIMO U JOŠ VIŠE MISA I MOLITVI.

I DA GA NALAZIMO U PREKRASNOM SUNCU KOJE NAS GRIJE,

CVIJEĆU I PRIRODI KOJA NAS OKRUŽUJE, TI GA MOŽEŠ NAĆI I

TVOJEM PREKRASNOM GRADU I MORU, I VJETRU I BURI KOJA

PUŠE, U PRONAĐENOM SLOBODNOM MJESTU NA PARKIRALIŠTU,

U OSMJEHU KOJI TI JE NETKO UPUTIO.

I SAMO MU ZAHVALJIVATI! ZA SVE TO ŠTO VIDIMO I

OSJEĆAMO, ZA NAS KAKVIM NAS JE STVORIO, ZA DRAGE

LJUDE I ONE KOJI SU NAM MANJE DRAGI, ZA POSAO, ZA

SVEĆENIKE, ZA KUŠNJE A ONDA I POSEBNO ZA TO ŠTO TI SE

SADA SAKRIO I DOZVOLIO DA GA TRAŽIŠ I TAKO BUDEŠ

BLIŽA NJEMU.

DRAGA SESTRO U VJERI, TVOJI E-MAIL I MOJI ODGOVORI NA

NJIH UVIJEK MI IZAZOVU TRNCE NA TIJELU I SUZE U OČIMA.

SVE RADI NAŠEG GOSPODINA.

HVALA TI ZA TO. BOG TE BLAGOSLOVIO, IVAN."

Evo, toliko lijepoga po Gospodinu.

DUH SVETI OVIH DANA

POSEBNO DJELUJE U

ŽIVOTIMA SVIH ONIH KOJI

GA TRAŽE.

OTVORIMO SE DUHU SVETOMU!

PUSTIMO GA U NAŠE ŽIVOTE!

SLUŠAJMO ŠTO NAM GOVORI!

ČINIMO MALA ČUDESA U

NAŠIM ŽIVOTIMA I ŽIVOTIMA

LJUDI OKO NAS.

TO MOŽEMO, DUH SVETI ĆE

NAS VODITI!

BLAGOSLOVLJEN TI DUŠE SVETI U VIJEKE!

I BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE I TVOJ OTAC, BOG

STVORITELJ, U VIJEKE.